

۵ / ژانویه ۱۹۹۸

ژاله جان عزیزم - سلام :

از اینکه دیر به نامهٔ محبت‌آمیز و نقد بسیار ارزشمندت
پاسخ می‌دهم، پوزش می‌خواهم.

مدتی به اسپانیا رفته بودم و یک هفته هم با تب و سرما خوردگی
و گریپ بتری بودم.

همیشه یاد تو اینجا زنده است و همه مشتاق دیدار دوباره
هستند. به ویژه کسانی که حاجت‌ها را همیشه از تو
از صمیمی بودن و از احساس گرمی که صحبت می‌کنیم.

نقد کاست شعر (رود پای زندگی) را به نشریهٔ ادبی که لیامت نام
تو را داشته باشد خواهم فرستاد.

امیدوارم هر چه زودتر دیدار (چه در آلمان و چه در لندن) تازه شود!

به همه عزیزان - سلام برسان.

شاد کام باشی